

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

13 ianuarie 2021

mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Iurie Diaconu,
Judecători Liliana Catan, Ion Guzun,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, împotriva deciziei Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 22 iulie 2020, declarat de avocatul Tudor Barbă, în numele inculpatului

Lupu Andrei xxxx.

Termenul de examinare,
instanța de fond: 13.06.2016 – 08.12.2018,
instanța de apel: 17.01.2019 – 09.04.2019,
instanța de recurs: 26.07.2019 – 28.11.2019,
instanța de apel: 20.01.2020 – 22.07.2020,
instanța de recurs: 09.10.2020 – 13.01.2021.

Asupra recursului menționat, Colegiul Penal,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Hâncești din 08 decembrie 2018, Lupu Andrei a fost condamnat în baza art. 188 alin. (2) lit. b), d), e), f) Cod penal la 8 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, din momentul intrării sentinței în vigoare și reținerea acestuia, cu includerea perioadei rețineri din 18.02.2015 până la 18.06.2015 și arestării la domiciliu din 18.06.2015 până la 03.03.2016.

Prin aceeași sentință au fost condamnați Garabagiu Nicolae și Brăiescu Nicolae, însă în privința lor hotărârile judecătorești nu sunt contestate.

2. Instanța de fond a constatat că, inculpații Garabagiu Nicolae, Lupu Andrei și Brăiescu Nicolae *sunt învinuiți* de organul de urmărire penală de faptul că la 10.01.2015, aproximativ orele 22:00, prin înțelegere prealabilă, toți trei fiind în stare de ebrietate alcoolică, s-au deplasat cu automobilul ”Renault Megan”, n/î XXXX, la volanul căruia se afla șoferul Beregoi Alexandru, care activa în calitate de taximetrist

la SRL "Xxxx", care nu cunoștea ce intenții au cei trei pasageri, la indicația lui Brăiescu N., din s. Xxxx în s. Xxxx, r-nul Ialoveni și având intenția săvârșirii unui atac tâlhăresc, au stopat automobilul lângă gospodăria ce aparține SRL "Xxxx", administrator al căreia este Catană Alexandru.

Taximetristul Beregoi A. a rămas în automobilul la poarta gospodăriei SRL "Xxxx", iar Brăiescu N., Lupu A. și Garabagiu N. au intrat pe teritoriul gospodăriei, în scopul realizării intențiilor sale infracționale îndreptate spre sustragerea bunurilor altei persoane, împărțind între ei roluri din timp, în care Garabagiu N. a luat de pe o buturugă confecționată din lemn un topor și cu care au intrat în casa paznicului Ciobanu Nicolae, care se afla în una din cameră și amenințându-l cu moartea în caz că va opune rezistență. După ce Brăiescu N. a rămas lângă paznic să-l supravegheze, în acel timp Lupu A. împreună cu Garabagiu N. au scos din odaia folosită în calitate de dormitor un acordeon la preț de 200 lei, două vase confecționate din plastic de culoare albă cu volumul de 20 litri cu preț total de 100.00 lei, un vas confecționat din aluminiu de culoare cafenie cu volumul de 30 litri la preț de 100 lei, un vas confecționat din aluminiu cu volumul de 20 litri la preț de 200 lei, două hârlețe confecționate din metal cu coadă confecționată din lemn cu preț de 50 lei fiecare, două lopeți din metal la preț de 55 lei fiecare, două topoare din metal la preț de 70 lei fiecare, un ferestruu cu mâner de lemn de culoare cafenie la preț de 150 lei, un clește din metal la preț de 50 lei, un cric folosit la ridicarea automobilului la preț de 1500 lei, 2 kg de carne de porc la preț total de 120 lei, 2 kg de carne de rață la preț de 90 lei, cauzând părții vătămate o pagubă materială în sumă totală de 4660 lei.

Instanța a reținut că inculpatul Lupu Andrei nu a recunoscut vina și a refuzat să dea declarații, invocând că nu ține minte cele întâmplate.

Totodată, în baza probelor administrate, vinovăția inculpatului este dovedită integral, iar acțiunile lui urmează a fi încadrate în baza art. 188 alin. (2) lit. b), d), e), f) Cod penal, ca tâlhăria, adică atacul săvârșit asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor, însoțit de violență pentru viața sau sănătatea persoanei, agresate ori de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe, săvârșită de două sau mai multe persoane, prin pătrundere în locuință, cu aplicarea altor obiecte folosite în calitate de armă, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

3. Avocatul Tudor Barbă a declarat apel, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care acțiunile lui Lupu Andrei să fie reîncadrate din art. 188 alin. (2) lit. b), d), e), f) Cod penal în art. 187 alin. (2) Cod penal, stabilindu-i o pedeapsă minimă, cu aplicarea art. 90 Cod penal.

Apelantul a invocat că instanța de fond nu a respectat cerințele art. 101 Cod de procedură penală și nu a dat o apreciere cuvenită probelor din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Ori, sentința de condamnare se bazează numai pe declarațiile inculpaților și ale părții vătămate Ciobanu N.

Din declarațiile ultimului la urmărirea penală și în cadrul ședinței de judecată a rezultat faptul că el nu a fost atacat de necunoscuții care au intrat în încăperea unde se afla la data de 10.01.2015, amplasată pe teritoriul s. Xxxx, r-nul Ialoveni și aparținea

SRL "Xxxx", iar la data de 17.02.2015, clar a explicat că de către aceste persoane el nu a fost amenințat cu răfuială fizică, cu cuvinte murdare nu a fost numit, în așa fel, acțiunile lui Lupu A. nu conțin elementele infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. 2, lit. b), d), e), Cod penal. Inculpatul Lupu A., cât și ceilalți, nu au neagat faptul că au sustras bunurile menționate, însă nu prin atac tâlhăresc. Acțiunile inculpaților conțin elementele infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) Cod penal.

Latura obiectivă a tâlhăriei se realizează printr-un atac săvârșit asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor însoțit de violență periculoasă pentru viața și sănătatea persoanei, ori de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe.

Însă, din declarațiile părții vătămate Ciobanu N. s-a confirmat că el nu a fost amenințat cu răfuiala fizică și cu toporul de persoanele care au intrat la data de 10.01.2015, unde se afla în încăperea SRL "Xxxx" pentru a sustrage averea luată de ei.

Deci, instanța de judecată incorect a dat o apreciere juridică probelor de învinuire, care s-au axat doar pe declarațiile părții vătămate și a inculpaților.

La fel, în cadrul examinării cauzei, nu s-a demonstrat nici elementele infracțiunii, înțelegerea prealabilă și intenția săvârșirii unui atac tâlhăresc, ci doar niște presupuneri ale organului de urmărire penală și a instanței de fond.

3.1 A declarat apel și avocatul Alexandru Bogos, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care acțiunile lui Lupu Andrei să fie reîncadrate din art. 188 alin. (2) lit. b), d), e), f) Cod penal în art. 187 alin. (2) lit. b) și d) Cod penal, stabilindu-i o pedeapsă de 5 ani închisoare, cu suspendarea condiționată a pedepsei pe un termen de probă de 3 ani.

Apelantul a invocat că, unica probă a acuzării care a incriminat infracțiunea de tâlhărie stabilită la art. 188 alin. (2) Cod penal, au fost declarațiile părții vătămate Ciobanu N., dar care de fapt în cadrul audierilor în instanța de fond a relatat că nu a perceput acțiunile lui Lupu A. ca fiind drept o amenințare reală cu moartea sau cauzarea de careva leziuni. Ori în acest caz nu putea fi reținut argumentul și calificativul de „însoțit de violență periculoasă pentru viața sau sănătatea persoanei agresate ori de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe” - unde s-a atestat o interpretare arbitrară efectuată de acuzatorul de stat în cadrul rechizitoriului.

La fel, poziția apărării a fost fortificată și de lipsa a careva leziuni corporale stabilite la partea vătămată. Afirmațiile instanței referitor la faptul că inculpații au avut careva înțelegeri, și-au împărțit rolurile între ei, sunt deplasate și nu corespund realității, ori, o astfel de circumstanță nu a avut loc.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 09 aprilie 2019, apelurile au fost admise, casată total sentința și pronunțată o nouă hotărâre.

Lupu Andrei a fost condamnat în baza art. 187 alin. (2) lit. b), d), f) Cod penal la 6 ani închisoare, fără amendă, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, de la reținere.

Instanța de apel a statuat că instanța de fond, în partea dispozitivă a sentinței l-a recunoscut vinovat pe Lupu A. de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. b, d, e, f) Cod penal, dar în partea descriptivă a sentinței a omis să constate integral fapta comisă de acesta, încălcând prevederile art. 394 alin. (1) Cod de procedură penală.

Astfel, Lupu A., la 10 ianuarie 2015, aproximativ orele 22:00, împreună și prin

înțelegere prealabilă cu Brăiescu N. și Garabagiu N., fiind toți trei în stare de ebrietate, în scopul realizării intenției sale infracționale îndreptate spre sustragerea bunurilor altei persoane, cu automobilul "Renault Megan", n/î Xxxx, la volanul căruia se afla șoferul Beregoi Alexandru, care activează în calitate de taximetrist la SRL "Xxxx", care nu știa despre intenția acestora, la indicația lui Brăiescu N. s-au deplasat din s. Xxxx în s. Xxxx, r-nul laloveni, unde au stopat automobilul lângă gospodăria ce aparține la SRL "Xxxx", administrator al căreia este Catană Alexandru.

Taximetristul Beregoi A., a rămas în automobil la poarta gospodăriei SRL "Xxxx", iar Brăiescu N., Lupu A. și Garabagiu N. au intrat pe teritoriul gospodăriei, în scopul realizării intenției sale infracționale îndreptate spre sustragerea bunurilor altei persoane, împărțind între ei rolurile din timp, în care Garabagiu N. a luat de pe o buturugă confecționată din lemn un topor cu care au intrat în casa paznicului Ciobanu Nicolae, care se afla în una din camere și amenințându-l cu moartea în caz că va opune rezistență.

După ce Brăiescu N. a rămas lângă paznic să-l supravegheze, în acest timp Lupu A. împreună cu Garabagiu N. au scos din odaia folosită în calitate de dormitor un acordeon la prețul de 2000 lei, două vase confecționate din plastic de culoare albă cu volumul de 20 litri cu prețul unui vas de 50 lei, în total 100 lei, un vas confecționat din aluminiu de culoare cafenie cu volumul de 30 litri la prețul de 100 lei, un vas confecționat din aluminiu cu volumul de 20 litri la prețul de 200 lei, două hârlețe confecționate din metal cu coadă confecționată din lemn cu prețul unui hârleț de 50 lei, în sumă de 100 lei, două lopeți confecționate din metal cu coadă confecționată din lemn cu prețul uneia de 55 lei, în total 110 lei, două topoare confecționate din metal cu coadă confecționată din lemn cu prețul unuia de 70 lei, în total 140 lei, un ferestruu de mână cu mâner confecționat din lemn de culoare cafenie la prețul de 150 lei, un clește confecționat din metal la prețul de 50 lei, un cric folosit la ridicarea automobilului (domocrat) la prețul de 1 500 lei, 2 kg de carne de rață cu prețul la 1 kg de 45 lei, în total 90 lei, 2 kg de carne de porc cu prețul la 1 kg de 60 lei, în total 120 lei, au părăsit locuința și cu obiectele sustrate au urcat în automobilul sus-numit, plecând într-o direcție necunoscută, cauzând părții vătămate o pagubă materială în sumă totală de 4660 lei.

Instanța a statuat că, prin "amenințarea cu aplicarea violenței periculoase pentru viața sau sănătatea persoanei agresate" se înțelege săvârșirea asupra victimei a unui act de natură să-i inspire temerea că va fi supusă, în mod real și imediat, violenței periculoase pentru viața sau sănătatea ei, act care o pune în situația de a nu mai avea resursele psihice necesare pentru a rezista constrângerii.

Din interpretările doctrinale rezultă, că dacă din circumstanțele concrete ale faptei rezultă că făptuitorul, care urmărește scopul sustragerii, nu tinde să-și realizeze amenințarea cu aplicarea violenței periculoase pentru viața sau sănătate, totodată lipsind condițiile obiective, propice înfăptuirii acestei amenințări, deși amenințarea a luat cea mai intimidantă formă posibilă, făptuitorul urmează să răspundă în baza art. 187 alin. (2) lit. e) Cod penal. O astfel de amenințare nu creează un pericol real pentru viața sau sănătatea victimei și nu poate intra sub incidența prevederilor art. 188 Cod penal.

Conform declarațiilor părții vătămate Ciobanu N., seară s-a oprit o mașină din care au ieșit 3 bărbați necunoscuți, toți erau în stare de ebrietate alcoolică. Unul din ei a luat niște lucruri, iar altul era cu un topor în mână. Au stat vre-o 30 minute. La plecare au luat un acordeon care-i aparține lui și carne.

Astfel, din coroborarea probelor cercetate și analizate, se constată vinovăția inculpatului Lupu A. în comiterea infracțiunii de jaf, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, de mai multe persoane, prin pătrunderea în încăpere, în alt loc pentru depozitare, cu cauzarea de daune în proporții considerabile, urmând a fi calificate acțiunile acestuia în baza art. 187 alin. (2) lit. b), d), f) Cod penal.

5. Procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Vitalie Călugăreanu a declarat recurs ordinar, solicitând casarea acestei decizii și menținerea sentinței.

Recurentul a invocat că, probatoriul a demonstrat că, inculpații având intenția sustragerii bunurilor altei persoane, prin înțelegere prealabilă au pătruns în gospodăria părții vătămate, de unde Garabagiu N. s-a înarmat cu un topor ce se afla pe o buturugă, au intrat toți trei în casa paznicului Ciobanu N., amenințându-l cu moartea în caz că va opune rezistență, deschis au sustras bunurile părții vătămate, urcând în automobil și părăsind locul comiterii infracțiunii.

Faptul săvârșirii unui atac direct asupra părții vătămate, amenințarea părții vătămate cu aplicarea unei violențe periculoase a fost demonstrat prin declarațiile lui Ciobanu N., care a declarat că în momentul în care în casă au pătruns inculpații Lupu A., Garabagiu N. și Brăiescu N., care avea în mână toporul, care aparține părții vătămate și înainte de a intra inculpații la el în casă, toporul se afla afară pe o buturugă.

Acuzarea a remarcat că, poziția părții apărării a fost combătută prin declarațiile părții vătămate, care încă de la prima audiere, a indicat în privința la toți trei inculpați ca persoane care au săvârșit tâlhăria. Declarațiile părții vătămate au fost susținute prin declarațiile martorului Catană A., probele materiale, cercetarea la fața locului și procesele verbale de ridicare a bunurilor sustrate de la domiciliul inculpaților.

Respectiv, argumentul instanței precum că inculpații nu au amenințat partea vătămată cu aplicarea violenței periculoase, este absolut neîntemeiat, or aceștia nemijlocit au participat la acțiuni directe dar și care au împiedicat victima să fugă, zădărnici astfel eforturile victimei de a se apăra, respectiv acțiunile inculpaților nu puteau fi desprinse de ansamblul acțiunilor la care a fost supusă victima. Acționând astfel, inculpații au exercitat și o presiune psihică asupra victimei, în situația în care trei persoane au intrat fără voie în interiorul casei, fiind înarmați cu un topor, iar în timpul sustragerii deschise a bunurilor, unul dintre inculpați îl supraveghea.

Iar după comiterea faptei prejudiciabile, toți trei inculpați au fugit de la fața locului. Aceste aspecte au coroborat cu celelalte probe, dovedind intenția unică infracțională a inculpaților.

La fel instanța de apel a remarcat că, în acțiunile inculpaților, ca condiție indispensabilă a componentei de tâlhărie, nu a fost declanșat atacul, însoțit de componentele alternative adică violența periculoasă pentru viața sau sănătatea persoanei sau amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe.

Contrar celor invocate, potrivit considerentelor teoretice prin amenințare cu aplicarea violenței periculoase pentru viața sau sănătatea persoanei agresate se înțeleg

săvârșirea unui act asupra victimei de natura să-i inspire temerea că va fi supusă, în mod real și imediat, violenței periculoase pentru viața și sănătatea ei, act care o pun în situația de a nu mai avea resursele psihice necesare pentru a rezista constrângerii.

Or, nemijlocit partea vătămată în ambele instanțe a specificat că, i-a fost inspirată temerea că va fi supusă unei violențe periculoase pentru viață și sănătatea personală, atâta timp cât în casă au pătruns trei persoane, care din start au abordat agresiune prin folosirea toporului în timpul sustragerii deschise, pe când a treia persoană stătea și îl păzea, astfel încât victima a perceput în mod obiectiv faptele ca o amenințare reală, inclusiv pericolozitatea sporită a acestor acțiuni asupra vieții sale.

Cu toate că toporul a fost folosit doar de Brăiescu N., adică de unul din făptuitori, care singur a intrat în contact cu obiectul material al infracțiunii, intenția de a sustragere a bunurilor au avut toți trei, așadar și fapta urma să fie calificată ca săvârșită de trei persoane, deși în acest sens celelalte două persoane nu au amenințat cu toporul.

Referitor la circumstanța - amenințarea cu aplicarea unei violențe periculoase pentru viața sau sănătatea persoanei agresate, pentru calificarea acțiunilor nu are importanță faptul când a fost aplicată violența periculoasă pentru viața sau sănătatea persoanei ori amenințarea cu o astfel de violență, și anume: până la deposedarea de bunuri, concomitent cu aceasta sau nemijlocit după deposedare (dar până consumarea sustragerii). Este esențial ca, în toate acestea cazuri, violența periculoasă pentru viața sau sănătatea persoanei ori amenințarea aplicării acesteia să aibă destinația de facilitare a săvârșirii sustragerii sau de reținere la făptuitor a celor sustrate.

Astfel, vinovăția inculpaților în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. b), d), e), f) Cod penal a fost dovedită pe deplin, iar instanța de apel, eronat a statuat asupra oportunității recalificării acțiunilor inculpaților.

5.1. Avocatul Tudor Barbă, la fel a declarat recurs ordinar, solicitând casarea parțială a deciziei menționate și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Lupu A. să fie condamnat în baza art. 187 alin. (2) lit. b), d), f) Cod penal, stabilindu-i o pedeapsă minimă, cu aplicarea art. 90 Cod penal.

Recurentul a invocat că, reieșind din personalitatea inculpatului și starea familială, pedeapsa cu suspendarea condiționată va fi mai rațională.

La stabilirea pedepsei, urmează de luat în considerare circumstanțele atenuante prevăzute de art. 76 Cod penal, că inculpatul nu are antecedente penale, la locul de trai se caracterizează pozitiv, fapt confirmat prin caracteristica eliberată de Primăria s. Xxxx, r-nul Ialoveni, are la întreținere părinți pensionari și invalizi. Ori, pedeapsa cu suspendarea condiționată va fi cea mai rezonabilă.

6. Potrivit deciziei Colegiului Penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 28 noiembrie 2019, recursurile au fost admise, casată total decizia contestată și dispusă rejudecarea cauzei de către aceiași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Instanța de recurs a statuat că, deși instanța de apel a recalificat acțiunile inculpaților din art. 188 alin. (2) lit. b), d), e), f) Cod penal în baza art. 187 alin. (2) lit. b), d) și f) Cod penal, în partea motivată a deciziei a admis în mod divergent o constatare contrară încadrării juridice înfăptuite, înscriind în textul constatării faptelor inculpaților fraza ”amenințându-l cu moartea în caz că va opune rezistență” și astfel a comis o eroare de drept ce nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

De asemenea, potrivit art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a Codului penal în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a acestuia.

Instanța de apel în motivarea aplicării pedepsei închisorii inculpaților a indicat în decizie, că la acest capitol ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al faptei comise de către inculpați, care este una gravă, totodată în mod eronat argumentând că aceasta atentează inclusiv la relațiile sociale cu privire la integritatea corporală a persoanei sau libertatea psihică a persoanei, fapt care nu a fost constatat de către instanță.

7. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 iulie 2020, apelurile au fost admise, casată total sentința și pronunțată o nouă hotărâre.

Lupu Andrei a fost condamnat în baza art. 188 alin. (2) lit. b), d), e), f) Cod penal la 8 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, de la reținere, cu includerea arestării preventive din 18.02.2015 până la 03.03.2016.

Instanța de apel a statuat că, instanța de fond în partea dispozitivă a sentinței recunoaște vinovăția lui Lupu A. în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. b), d), e), f) Cod penal, dar în partea descriptivă a sentinței a omis să constate fapta pe infracțiunea comisă, indicând eronat că inculpații sunt învinuiți de organul de urmărire penală, încălcând prevederile art. 394 alin. (1) Cod de procedură penală, conform căror partea descriptivă a sentinței de condamnare trebuie să cuprindă descrierea faptei criminale, considerată ca fiind dovedită, indicându-se locul, timpul, modul săvârșirii ei, forma și gradul de vinovăție, motivele și consecințele infracțiunii.

Astfel, instanța de apel a reținut următoarele circumstanțe de fapt (fapta comisă): Garabagiu Nicolae, Lupu Andrei și Brăiescu Nicolae la 10.01.2015, aproximativ orele 22:00 min, împreună și prin înțelegere prealabilă, toți trei fiind în stare de ebrietate alcoolică, s-au deplasat cu automobilul "Renault Megan", n/î XXXX, la volanul căruia se afla șoferul Beregoi Alexandru, care activa în calitate de taximetrist la SRL "Xxxx", care nu cunoștea ce intenții au cei trei pasageri, la indicația lui Brăiescu N. s-au deplasat din s. Xxxx în s. Xxxx, r-nul Ialoveni și având intenția săvârșirii unui atac tâlhăresc, au stopat automobilul lângă gospodăria ce aparține SRL "Xxxx", administrator al căreia este Cațană Alexandru. Taximetristul Beregoi Alexandru, a rămas în automobil la poarta gospodăriei SRL "Xxxx", iar Brăiescu N., Lupu A. și Garabagiu N. au intrat pe teritoriul gospodăriei, în scopul realizării intenției sale infracționale îndreptate spre sustragerea bunurilor altei persoane, împărțind între ei rolurile din timp, în care Garabagiu N. a luat de pe o buturugă confecționată din lemn un topor cu care au intrat în casa paznicului Ciobanu Nicolae, care se afla în una din camere și amenințându-l cu moartea în caz că va opune rezistență.

După ce Brăiescu N. a rămas lângă paznic să-l supravegheze, în acest timp Lupu A. împreună cu Garabagiu N. au scos din odaia folosită în calitate de dormitor un acordeon la prețul de 2 000 lei, două vase confecționate din plastic de culoare albă cu volumul de 20 litri cu prețul unui vas de 50 lei, în total 100 lei, un vas confecționat din aluminiu de culoare cafenie cu volumul de 30 litri la prețul de 100 lei, un vas confecționat din aluminiu cu volumul de 20 litri la prețul de 200 lei, două hârlețe

confeționate din metal cu coadă confeționată din lemn cu prețului unui hârleț de 50 lei, în sumă de 100 lei, două lopeți confeționate din metal cu coadă confeționată din lemn cu prețului uneia de 55 lei, în total 110 lei, două topoare confeționate din metal cu coadă confeționată din lemn cu prețului unuia de 70 lei, în total 140 lei, un ferestru de mână cu mâner confeționat din lemn de culoare cafenie la prețului de 150 lei, un clește confeționat din metal la prețului de 50 lei, un cric folosit la ridicarea automobilului (domcrat) la prețului de 1 500 lei, 2 kg de carne de rață cu prețului la 1 kg de 45 lei, în total 90 lei, 2 kg de carne de porc cu prețului la 1 kg de 60 lei, în total 120 lei, au părăsit locuința și cu obiectele sustrate au urcat în automobilul sus-numit, plecând într-o direcție necunoscută, cauzându-i părții vătămate o pagubă materială în sumă totală de 4660 lei.

Instanța de apel a statuat că, inculpatul Lupu Andrei a declarat că susține declarațiile depuse în cadrul urmăririi penale și în instanța de fond, suplimentar menționând că nu a văzut în acea seară niciun topor.

Totodată, vinovăția inculpaților este probată integral prin mijloacele de probă prezentate de către procuror care sunt pertinente, concludente, utile și veridice și coroborează între ele, inclusiv:

declarațiile părții vătămate Catană Alexandru, că Ciobanu N. a doua zi i-a spus despre cele întâmplare și anume că inculpații au intrat în încăperea cu un topor, au luat niște lucruri și au plecat;

declarațiile părții vătămate Ciobanu Nicolae, că se afla la serviciu. Seară s-a oprit o mașină din care au ieșit 3 bărbați necunoscuți, toți erau în stare de ebrietate alcoolică. Unul din ei a luat niște lucruri, iar altul era cu un topor în mână. Au stat vre-o 30 minute. La plecare au luat un acordeon care-i aparține lui și carne. A doua zi i-a povestit lui Catană A. despre cele întâmplare;

demersul lui Catană A. către organele de drept, în care a solicitat să fie luate măsuri cu persoane necunoscute, care la data de 10.01.2015 au pătruns pe teritoriul întreprinderii sale de unde au sustras un acordeon, 2 hârlețe, 2 lopeți, 2 topoare, 2 ciocane, 1 ferestru, 3 vase de plastic cu volumul 30 litri și o canistră de fier și un domcrat, pricinuindu-i o pagubă de 4000 lei;

procesul-verbal, cu fototabel, de cercetare la fața locului din 18.02.2015, la domiciliul lui Garabagiu N. din s. Xxxx, r-nul Ialoveni, de unde au fost ridicate piese componente a acordeonului;

procesul-verbal, cu fototabel, de ridicare de la Garabagiu N. a 2 vase de plastic cu volum de 20 litri, un vas de plastic cu volum de 30 litri și un vas din aluminiu cu volum de 20 litri;

procesul-verbal, cu fototabel, de ridicare din locuința lui Lupu A. a unui vas cu volum de 20 litri;

procesul-verbal, cu fototabel, de examinare a obiectului din 20.02.2015, potrivit căruia s-au examinat: un vas de plastic cu volum de 20 litri; un vas din plastic de culoare albă cu volum de 20 litri; un vas din plastic de culoare cafenie cu volum de 30 litri; un vas de aluminiu cu volum de 20 litri, o lopată formată din placă de fier montată pe coadă din lemn; un topor format din cap de fier cu un tăiș la un capăt și cu orificii la partea opusă în care este fixat o coadă din lemn, un ferestru format din lamă dințată

cu mânner din lemn, clape de metal și lemn deteriorate pe suprafața cărora sunt urme de ardere și o sacoșă de culoare galbenă în care sunt bucăți de lemn pe care sunt lipite butoane, care sunt deteriorate, toate obiectele fac parte a unui acordeon.

Astfel, probele prezentate dovedesc cu certitudine vina inculpaților în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. b), d), e), f) Cod penal, ca tâlhăria, adică atacul săvârșit asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor, însoțit de violență periculoasă pentru viața sau sănătatea persoanei, agresate ori de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe, comisă de două sau mai multe persoane, prin pătrundere în locuință, cu aplicarea altor obiecte folosite în calitate de armă, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

Declarațiile inculpatului Lupu A. privind nevinovăția sa se combate prin totalitatea de probe pertinente, concludente, utile și veridice cercetate în ședința de judecată și anume prin declarațiile părților vătămate Catană A. și Ciobanu N., cât și probele scrise cercetate în ședință de judecată. Aceste probe coroborează între ele și au demonstrat incontestabil vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate.

Nerecunoașterea vinei de către inculpat este o metodă de apărare și un drept de a nu se auto-incrimina, garantat de art. 66 Cod de procedură penală și art. 6 CEDO, or, persoana care pe parcursul procesului penal are calitatea procesuală de inculpat nu poate fi urmărită pentru depunerea declarațiilor false sau refuzul de a face declarații și acțiunile sale nu puteau fi calificate ca circumstanță agravantă la stabilirea pedepsei penale.

Probatoriul a demonstrat că, Lupu A., având intenția sustragerii bunurilor altei persoane, prin înțelegere prealabilă au pătruns în gospodăria părții vătămate, de unde Garabagiu N. s-a înarmat cu un topor ce se afla pe o buturugă, au intrat toți trei în casa paznicului Ciobanu N., amenințându-l cu moartea în caz că va opune rezistență, deschis au sustras bunurile părții vătămate, urcând în automobil și părăsind locul comiterii infracțiunii.

Mai mult, faptul săvârșirii unui atac direct asupra părții vătămate, amenințarea părții vătămate cu aplicarea unei violențe periculoase, este demonstrat prin declarațiile lui Ciobanu N., care a declarat că în casă au pătruns inculpații Lupu A., Garabagiu N. și Brăiescu N. care avea în mână toporul, care înainte de a intra inculpații în casă se afla afară pe o buturugă.

Prin urmare, poziția apărării a fost combătută prin declarațiile părții vătămate, care încă de la prima audiere, a indicat în privința la toți trei inculpați ca la persoanele care au săvârșit tâlhăria, unul având în mână toporul. Declarațiile părții vătămate au fost susținute prin declarațiile lui Catană A., probele materiale, cercetarea la fața locului, cât și procesele verbale de ridicare a bunurilor sustrate de la domiciliul inculpaților.

Astfel, argumentul apărării că inculpații nu au amenințat partea vătămată cu aplicarea violenței periculoase, este absolut neîntemeiat, or, aceștia nemijlocit au participat la acțiuni directe dar și care au împiedicat victima să fugă, zădărniciind, astfel eforturile victimei de a se apăra, respectiv acțiunile inculpaților nu pot fi desprinse de ansamblu acțiunilor la care a fost supusă victima. Acționând astfel, inculpații au exercitat și o presiune psihică asupra victimei, în situația în care trei persoane au intrat

fără voie în interiorul casei, fiind înarmați cu un topor, iar în timpul sustragerii deschise a bunurilor unul dintre inculpați supraveghea partea vătămată.

Ori, prin amenințare cu aplicarea violenței periculoase pentru viața sau sănătatea persoanei agresate se înțelege săvârșirea unui act asupra victimei de natura să-i inspire temerea că va fi supusă, în mod real și imediat, violenței periculoase pentru viața și sănătatea ei, act care o pune în situația de a nu mai avea resursele psihice necesare pentru a rezista constrângerii. Prin urmare, partea vătămată Ciobanu N. în instanța de fond a specificat că, i-a fost inspirată temerea că va fi supusă unei violențe periculoase pentru viață și sănătatea personală, atâta timp cât în casă au pătruns trei persoane, care din start au abordat agresiune prin folosirea toporului în timpul sustragerii deschise, pe când a treia persoană stătea și îl păzea pe partea vătămată, astfel încât victima a perceput în mod obiectiv faptele ca o amenințare reală, inclusiv pericolozitatea sporită a acestor acțiuni asupra vieții sale.

Reieșind din cele menționate, inculpații au unit eforturile în vederea obținerii unui scop comun, toți trei au acționat în scopul obținerii unui rezultat concret și anume de a deposeda forțat partea vătămată de bunuri cu însușirea lor, folosind în timpul comiterii infracțiunii un obiect special - toporul, adică intenția acestora a fost îndreptată în direcția survenirii urmărilor prejudiciabile. Cu toate că toporul a fost folosit doar de Brăiescu N., adică de unul din făptuitori, care singur a intrat în contact cu obiectul material al infracțiunii, intenția de a sustrage bunurilor au avut toți trei, prin urmare și fapta urmează să fie calificată ca săvârșită de trei persoane, deși în acest sens celelate două persoane nu au amenințat cu toporul.

Ori, amenințarea cu aplicarea unei violențe periculoase pentru viața sau sănătatea persoanei agresate, la calificarea acțiunilor nu are importanță faptul când a fost aplicată violența periculoasă pentru viața sau sănătatea persoanei ori amenințarea cu o astfel de violență, și anume: până la deposedarea de bunuri, concomitent cu aceasta sau nemijlocit după deposedare (dar până la consumarea sustragerii). În toate acestea cazuri, violența periculoasă pentru viața sau sănătatea persoanei ori amenințarea aplicării acesteia să aibă destinația de facilitare a săvârșirii sustragerii sau de reținere la făptuitor a celor sustrate.

Prin amenințare cu aplicarea violenței periculoase pentru viața sau sănătatea persoanei agresate se înțelege săvârșirea asupra victimei a unui act de natură să-i inspire temerea că va fi supusă, în mod real și imediat, violenței periculoase pentru viața sau sănătatea ei, act care o pune în situația de a nu mai avea resursele psihice necesare pentru a rezista constrângerii. La calificare nu are relevanță forma exteriorizării amenințării. De cele mai multe ori, ea se exprimă prin cuvinte, dar nu se exclude nici exteriorizarea prin gesturi sau acțiuni concludente. Amenințarea, expusă într-o formă evident clară victimei, să fie percepută de aceasta ca fiind reală și imediată. În virtutea acestui fapt, amenințarea trebuie să creeze convingerea că, în caz dacă făptuitorul, în timpul săvârșirii infracțiunii, va întâmpina împotrivire din partea victimei, amenințarea va fi realizată de îndată.

La caz, a fost reținută ambianța comiterii faptei. Paznicul (partea vătămată) este într-o clădire cu trei persoane, una dintre ei ținând un topor în mână. Această situație are loc noaptea și într-o locație de unde era imposibil de a chema ajutor în mod urgent.

Totodată, a fost reținut și comportamentul agresiv al acestor trei inculpați și forma și dimensiunile toporului. În circumstanțele respective, simpla ținere în mână a unui topor de către unul din inculpați (fapt care nu a fost contestat nici de partea apărării) constituie amenințare. Cu aplicarea violenței periculoase pentru viața și sănătatea persoanei prin acțiuni concludente. Deja nu mai era necesar să fie rostite cuvinte de amenințare, deoarece era clar că, în caz de împotrivire, toporul putea fi aplicat. Deci, forma amenințării a fost expusă într-o formă destul de clară (chiar dacă a avut loc prin acțiuni concludente) pentru partea vătămată.

Astfel, poziția părții apărării precum că inculpații nu a aplicat nemijlocit careva violență față de partea vătămată sau amenințarea cu aplicarea asemenea violențe, este deja combătută prin argumentele sus indicate, deoarece amenințarea cu aplicarea violenței intra în intenția acestora.

Reieșind din cele menționate supra, în acțiunile inculpatului Lupu A. sunt întrunite elementele infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. b), d), e), f) Cod penal, tâlhăria, adică atacul săvârșit asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor, însoțit de violență periculoasă pentru viața sau sănătatea persoanei, agresate ori de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe, comisă de două sau mai multe persoane, prin pătrundere în locuință, cu aplicarea altor obiecte folosite în calitate de armă, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

La individualizarea pedepsei inculpatului, instanța de apel a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal, de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acestora, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de condițiile de viață ale familiei acestuia precum și de scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării lui.

Instanța de apel a menționat că, pedeapsa penală este echitabilă atunci când este capabilă de a contribui la realizarea scopurilor pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane or, practica judiciară a demonstrat că, o pedeapsă prea aspră ar genera apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit. Legalitatea pedepsei a impus instanța obligația de a stabili pedeapsa în limitele fixate în Partea specială a Codului penal și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a Codului penal. Individualizarea pedepsei constă în obligația instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului, necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale. Astfel, pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Infracțiunea săvârșită se atribuie la categoria celor grave, inculpatul anterior a mai fost condamnat, la locul de trai se caracterizează negativ, paguba este restituită, nu au fost reținute careva circumstanțe agravante.

Astfel, corijarea și reeducarea inculpatului este posibilă doar prin izolare de societate, ori, legea penală nu prevede o altă categorie de pedeapsă pentru infracțiunea comise, decât pedeapsa cu închisoare.

8. Avocatul Tudor Barbă a declarat recurs ordinar, solicitând casarea acestei decizii și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care acțiunile lui Lupu Andrei să fie reîncadrate din art. 188 alin. (2) lit. b), d), e), f) Cod penal în art. 187 alin. (2) Cod penal, stabilindu-i o pedeapsă minimă, cu aplicarea art. 90 Cod penal.

Recurentul a invocat că, instanța de apel nu a respectat cerințele legii art. 101, 414 Cod de procedură penală și nu a dat o apreciere cuvenită din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Sentința de condamnare se bazează numai pe declarațiile inculpaților și ale părții vătămate Ciobanu N.

Din mărturiile declarate de partea vătămată Ciobanu N. la urmărirea penală și în cadrul ședinței de judecată a rezultat faptul că el nu a fost atacat de necunoscuții care au intrat în încăperea unde se afla.

La fel, audiat în calitate de parte vătămată la 17.02.2015, Ciobanu N. a explicat că de către aceste persoane, el nu a fost amenințat cu răfuială fizică, cu cuvinte murdare nu a fost numit și toporul care se afla în mâna unui inculpat era de pe buturuga din curte. În așa fel, acțiunile lui Lupu A. nu conțin elementele infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. b), d), e), f) Cod penal.

Inculpatul Lupu A., cât și ceilalți, nu au negat faptul că au sustras bunurile menționate, însă nu prin atac tâlhăresc. Acțiunile inculpaților conțin elementele infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) Cod penal.

Conform prevederilor art. 188 Codul penal, latura obiectivă a tâlhăriei se realizează printr-un atac săvârșit asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor însoțit de violență periculoasă pentru viața și sănătatea persoanei, ori, de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe.

Din declarațiile părții vătămate Ciobanu N., el nu a fost amenințat cu răfuiala fizică și cu toporul de persoanele care au intrat în încăperea SRL "Xxxx", unde se afla, pentru a sustrage averea luată de ei.

Instanța de apel incorect a dat o apreciere juridică probelor de învinuire și s-a axat numai pe declarațiile părții vătămate Ciobanu N. și a inculpaților.

La fel, în cadrul examinării cauzei nu s-a demonstrat nici elementele infracțiunii - înțelegerea prealabilă și intenția săvârșirii unui atac tâlhăresc, dar sunt niște presupuneri ale organului de urmărire penală și instanței de apel cu atât mai mult nicidecum nu putea fi o înțelegere prealabilă la un atac tâlhăresc deoarece toporul a fost luat de pe buturuga din curtea a SRL "Xxxx" la inițiativa inculpatului Garabagiu N. Mai mult ca atât că Lupu A. nu a văzut că în mâna inculpatului Garabagiu N. se afla toporul luat de pe buturuga din curte, fapt declarat în cadrul urmăririi penale, în instanța de fond și de apel.

În drept, recursul este bazat pe art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală.

9. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar nominalizat pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) și 12) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, inclusiv în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, când sau fost aplicate pedepse individualizate contrar prevederilor legale și când faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În această ordine de idei și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar, în care nici nu sunt indicate concrete erori de drept și clar definite (*pct. 8. din decizie*), se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârii contestate, inclusiv cele reproduse în pct. 7. din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanța de apel, legal și întemeiat a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei privind învinuirea înaintată inculpatului și încadrarea juridică corectă a acțiunilor lui infracționale în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, inclusiv declarațiile părții vătămate Ciobanu N. că: *„în cameră au intrat trei persoane necunoscute, în stare de ebrietate, unul din care ținea în mână toporul cu care a bătut pe suprafața mesei de lemn strigând „lejati”, unul din ei a luat niște lucruri, s-au aflat în încăpăre aproximativ 30 minute” (f.d.12 vol.1)*, părții vătămate Catană A. că Ciobanu N. a doua zi i-a spus despre cele întâmplate și anume că inculpații au intrat în încăpăre cu un topor, au luat niște lucruri și au plecat, procesul-verbal de cercetare la fața locului din 18.02.2015, procesele-verbale, cu fototabele, de ridicare și examinare a corpurilor delictive, toate probele fiind apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, instanța de apel indicând argumentat și detaliat motivele pentru care a respins versiunile și dovezile apărării, probele administrate pe caz demonstrând cu concludență prezența în acțiunile inculpatului a elementelor infracțiunii prevăzute la art. 188 alin. (2) lit. b), d), e), f) Cod penal, deci faptei săvârșite fiindu-i dată o încadrare juridică corectă.

Totodată, decizia instanței de apel, coroborează cu jurisprudența națională, potrivit căreia chestiunea ce ține de prezența în acțiunile persoanei a componentei de jaf sau tâlhărie în cazurile în care sustragerea este însoțită de amenințarea aplicării violenței urmează a fi soluționată, ținând cont de toate circumstanțele cauzei: caracterul amenințării, obiectele sau arma cu care amenința infractorul, locul și timpul săvârșirii infracțiunii, numărul infractorilor etc. Pentru a se stabili gradul de violență - nepericuloasă sau periculoasă pentru viață sau sănătate - cu care se amenință, trebuie analizate minuțios toate circumstanțele celor săvârșite: caracteristicile obiectelor vulnerante cu care amenința făptuitorul, locul și timpul săvârșirii infracțiunii, numărul făptuitorilor raportat la numărul victimelor, forța fizică a făptuitorilor raportată la forța fizică a victimelor etc. Acțiunile infractorului pot fi calificate drept tâlhărie prin indicele amenințării de aplicare a violenței, doar atunci când o astfel de amenințare este reală pentru viața sau sănătatea victimei. Sub „alte obiecte folosite în calitate de armă” se au în vedere obiectele cu care victimei putea să i se cauzeze vătămări periculoase

pentru viață ori sănătate (*topor, rangă și a. m. d.*) (*Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 23 din 28.06.2004, cu privire la practica judiciară în procesele penale despre sustragerea bunurilor, pct. 6., 7., 10.*).

Prezența împrejurărilor enunțate, în speță și în acțiunile infracționale ale inculpatului, este demonstrată concludent prin probele administrate pe caz.

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. Or, în cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (*hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei*). Art. 6 din CEDO impune în sarcina instanței, obligația de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor și probelor propuse de părți, cu excepția cazului în care se apreciază relevanța acestora, iar obligația motivării deciziilor, impusă instanțelor de art. 6 § 1 din CEDO, nu poate fi înțeleasă ca impunând formularea unui răspuns detaliat la fiecare argument (*hotărârea CtEDO, pct. 80-81, Perez c. Franței, Van de Hurk c. Țărilor de Jos*).

Pe lângă aceasta, instanța de apel legal și întemeiat a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind pedeapsa aplicată inculpatului, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, just și argumentat au ținut cont că de prevederile art. 61, 75 Cod penal conform căror, pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Deci, pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale, corespunde principiului proporționalității și scopului de restabilire a echității sociale, corectare a inculpatului, precum și prevenirii de săvârșirea de noi infracțiuni atât din partea acestuia, cât și a altor persoane (*pct. 7. din decizie*).

Totodată, recursul declarat, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct. 8. din prezenta decizie, este întemeiat doar pe critica modului în care instanța de apel a apreciat probele și circumstanțele cauzei (*pct. 8. din decizie*).

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima

instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanței de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea probelor și circumstanțelor cauzei în alt sens decât cel pe care îl propune avocatul este o competență și prerogativă legală a acestei instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea doar acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, motivele invocate în recurs au constituit deja obiect de examinare în instanța apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 7. din decizie*), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor pricinii care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița c. Moldovei*).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică corectă, că inculpatului i-au fost aplicate pedepse individualizate conform prevederilor legale, și că recursul ordinar este unul vădit neîntemeiat.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce este vădit neîntemeiat, recursul de pe rol urmează a fi declarat inadmisibil.

10. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul Penal

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Tudor Barbă împotriva deciziei Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 22 iulie 2020, în privința inculpatului Lupu Andrei xxxx, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, fiind pronunțată integral la 29 ianuarie 2021.

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun